

6 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2024

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Εὐτυχίου πατριάρχου Κων/πόλεως (†582). Τῶν ἐν Περσίδι 120 μαρτύρων (†344-47).

Εἵδησις. Κατὰ τὰ Σάββατα τῆς Τεσσαρακοστῆς, τὸ μὲν πρῶτι ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου καὶ τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου, τὸ δὲ ἑσπέρας ψάλλεται, ὡς συνήθως, ὁ ἑσπερινὸς τῆς ἐπαύριον Κυριακῆς, καθ' ἣν τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

* * * * *

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Δι-Ϡ

Α λλη λϠ Ϡ Ϡ ι α Α λλη λϠ ι α Δ Α

λλη λϠ Ϡ Ϡ ι α Δ

Στίχ. α'. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Α λλη λϠ Ϡ Ϡ ι α Α λλη λϠ ι α Δ Α

λλη λϠ Ϡ Ϡ ι α Δ

Στίχ. β'. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται.

Α λλη λϠ Ϡ Ϡ ι α Α λλη λϠ ι α Δ Α

λλη λϠ Ϡ Ϡ ι α Δ

Στίχ. γ'. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Α λλη λϠ Ϡ Ϡ ι α Α λλη λϠ ι α Δ Α

λλη λϠ Ϡ Ϡ ι α Δ

Ἀπολυτίκια.

Ἦχος Δι-θ

Αποστολοι Μαρτυρες και Προφηηται
Ιεραρχαι Οσι οι και Δικαιοι
οικαλωσ τον
αγωνα τελεεσαντες
και την πισντηρηη
σαντες παρησιαν
εχοντες προς τον Σωτηηηη
ραυπερημων αυτον
ωσ αγαθον ικε
τευσαατε σωθηναι
δεομεθα τας ψυχα
αασημων

Δόξα. Νεκρώσιμον

Μνησθητι Κυριε
ωσ αγαθος των δευλων
σθ και οσα εν βιωη
μαρτον συχωρησον
δεις γαρ αναμαρτητος
ειμησυοδυνα
αμενος και τοις με
ταστασι δειναι την
αναπαυσιν

Και νυν. Θεοτοκίον

Μητηρ αγια
ητα αφραστρω
τος αγγελικοις
σευ μνοις τιμωων
τες ευ

σε βως με γα λυ υ νο ο με ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις

ἽΟτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Εἶτα, εἰς τὴν α' Στιχολογίαν φάλλομεν Καθίσματα Μαρτυρικά, τὰ κατὰ τὸν τυχόντα Ἦχον, μετὰ καὶ τοῦ Θεοτοκίου.

Καθίσματα. Μαρτυρικά.

Ἦχος Δι-θ

Ο φαι δρυ νας τς Α γι ς σϺ υ περ χου σον και

δο ξα σας τς Ο σι ς σϺ ως α γαθος υπ αυ των

δυ σω πϺ με νος Χρι στε ο Θε ος την ζω ην η

μων ει ρη νευ σον ως φι λα αν θρωπος και την ευ

χην κα τευ θυ νον ως θυ μι α μα ο μο νος εν Α

γι οις α να παυ ο ο ο με νος

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός εν τοις Α γι οις Αυ τς

(Δοσιθέου Κατουνακιώτου)

Α θλο φο ροι Κυ ρι ς μα κα ρι α η

γη η πι αν θει σα τοις αι μα σιν υ μων και α

γι αι Αι σκη ναι αι δε ξα με ναι τα πνευ μα τα υ μων

εν στα δι ω γαρ τον εχ θρον ε θριαμ βε ευ σα τε
και Χρι στον με τα παρ ρη σι ας ε κη ρυ υ ξα τε
τον ως α γα θον ι κε τε ευ σα τε
με θα τας ψυ χα α ας η μων

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ,
ε θαυ μα στω σεν ο

Κυ ρι ος

Σ ε τον πε ρι βαλλον τα τον 8 ρα νον εν νε φε
λαις ε χον τες οι Α γι οι πε ρι βο λην εν τω κο
ο ο σμω τας βα σα νης των α νο μων υ πε ε
μει ναν και την πλα νην των ει δω λων κα τη ηρ γη σαν
αυ των ταις ι κε σι αις και η μας ε λευ θε ε ρω
σον τ α ο ρα τ εχ θρα Σω τηρ και σω σον η μας

Δόξα. **Νεκρώσιμον.**

Ἦχος **Δι-θ**

Η μνη η μη των κε κοι μη με νων Κυ υ ρι ε
εις μνει αν των προς δο κο με νων α γει με και κα θο

ρω ω ων μθ την κα τα δι ι ι κην προ σφε
ρω την εκ βα σα νων φω νην ε λε η η μον ε
λε η σο ο ον με

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον τὸ α΄.

Π αν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ περ εν δο ξα
τα σα Θε ο το κε μυ στη ρι α τη α γνει α εσφρα
γι σμε ε νη και παρ θε νι α φυ λατ το με ε νη
Μητηρ ε γνω σθησ α ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη
θι νον αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χα α ας
η μων

[Εἶτα τὸν Ἄμωμον, εἰς στάσεις β΄, καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς μετὰ τὴν ἀστάσιν· εἰς δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῆς β΄ τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια. Εἶτα Συναπτή, καὶ μνημονεύει πάλιν. Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν.]

Τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια.

Ἦχος π̄ ᾱ Κε ρ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ
Τ ων α γι ων ο χο ρος ευ ρε πη γη ην της ζω

ης και αι θυραν παραδεισους ευρωκαγωτην οδον
διατηςμετανοιουιας τοαπολωλοςπροβατον
εγωειμι ανακαλεσαι με Σωτηρ και σωω
σον με

Ευλογητος ει Κυρι εδιδαξον με τα δι
καιωματα σου

Οι τον αμνον τς θεσκηρουξαντες και σφαγι
ασθεντες ως περ αρνες και προς ζωην την αγηρωα
γιοι και αιδιον μετατεθεντες τς τον εκτε
νωσ μαρτυρες αι τησασθε οφλημα των λυσιν ημιν
δωρησασθε

Ευλογητος ει Κυρι εδιδαξον με τα δι
καιωματα σου

Οι την οδον την στενην βαδισαντες τεθλιμμε
νην παντες οι εν βιω οι τον Σταυρον ως ζυγον α
ραμενοι και εμοι ακολλησαντες εν πιστει δευτε

α πο λου ε τε α η τοιμα σα υ μιν βρα βει α και

στε φητα ς ρα α νι ι α

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σς

Ει κων ει μι της αρ ρη τς δο ξης σς ει καιστιγμα τα

φε ρω πται σμα των οι κτει ρη σον το σον πλα σμα Δε σπο τα

και κα θα ρι σον ση ευ σπλα γχι α και την πο θει νην

πα τρι ι δα πα ρα σχς μοι πα ρα δει σς πα λιν ποι

ων πο λι τη ην με

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σς

Οπα λαι μεν εκ μη ον των πλα σας με και ει κο νι

σς θει α τι μη σας πα ρα βα σει εν το λης δε πα λιν

με ε πι στρε ψα σεις γην εξ ης ε λη φθην εις το καθ ο

μοι ω σιν ε πα να γα γε το αρ χαι ον καλ λος α να

μορ φω ω σα α σθαι

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Α να παυσον ο Θε ος τς δλς σθ και κα τα
τα ξον αυ τς εν πα ρα δεισω^{u q} ο πρ χο ροι των α γι ων
Κυ ρι ε και οι δι και οι εκ λα αμ ψσ σιν ως φω στη
ρες^{u q} τς κε κοι μη με νς δλς σθ α να παυσον^{u q} πα
ρο ρων αυ των παντα τα εγ κλη η μα α τα^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα
τι^{u q}

Τ ο τρι λαμ πες της μι ας Θε ο τη τος ευ σε βως
υ μνη σω μεν βο ωντες^{u q} Α γι ος ει ο Πα τηρ ο α ναρ
χος ο συ να ναρχος Υι ος και το θει ον Πνευ μα^{u q} φω
τι σον η μας πι στει σοι λα τρευ οντας^{u q} και τσ αι ω
νι 8 πυ ρος ε ξα αρ πα α σον^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τς αι ω νας των
αι ω νων α μην^{u q}

X αι αι ρε σε μνη η Θε ον σαρκι τε κς σα εις παν
των σω τη ρι α ^u_q δι ης γενοσ των αν θρω πων ευ ρα
το την σω τη ρι ι αν ^{v'}_z δι α σς ευ ροι μεν πα ρα δει
σον ^u_q Θε ο το ο κε αγνη ευ λο γη με νη ^u_q

A λλη λς ï α A λλη λς ï α ^{v'}_z A λλη λς
ï α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^u_q (δισ)

Τὸ τρίτον

A λλη λς ï α A λλη λς ï α ^{v'}_z A λλη
λς λς ï ï α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^u_q

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότη Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποικομένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἐξῆς·

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, [καὶ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ...] ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξη τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφρῃσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ ἱερεύς· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἅπαξ)

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν·

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταργήσας καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, Κάθισμα.

Ἦχος ᾠδῆς Κε ρ

A να παυ σον Σω τηρ η μων με τα Δι και αι
ων τς δς λς σς και τς τς κα τα σκη νω σον εν
ταις αυ λαις σς κα θως γε γραπται πα ρο ρων ως α γα
θος τα πλη μμε λη μα τα αυ των τα ε κς σι α
και τα α κς σι α και παν τα τα εν α γνοι οι α

και γνω ω σιν φι λα αν θρωω πε

Δόξα.

και παν τα τα εν α γνοι οι α και γνω ω σιν φι

λα αν θρωω πε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο εκ Παρ θε νσ α να τει λαστω κο σμω Χρι στε

ο Θε ος υι ος φω τος δι αυ της α να δει ει ξας

ε λε η σον η μας

Ὁ Ν΄ φαλμὸς χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκάινισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

[Ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα ᾠδῶν καὶ]

ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου (μετὰ τῶν εἰρμῶν) μέχρι μὲν τῆς ε' ᾠδῆς μόνος, ἀπὸ δὲ τῆς ς' ᾠδῆς μετὰ τῶν τετραωδίων κανόνων τῆς ἡμέρας (Τριώδιον, Σάββατον β' ἐβδομάδος).

Ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνησι, τὸν διώκτην Φαραώ, καθορῶν ποντούμενον· Θεῷ, ἐπινίκιον, ᾠδὴν, ἐβόα, ἄσωμεν. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς ἀρεταῖς εὐτυχήσας καὶ λαμπρυνθείς, φωτοβόλοις λάμψεσι, χαρισμάτων τοῦ Θεοῦ, δυστυχίας ῥῥσαί με παθῶν, ταῖς πρεσβείαις σου σοφέ, ὅπως ὑμνήσω σε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐρανοφύτευτον κλῆμα ἐν ταῖς αὐλαῖς, τοῦ Θεοῦ ἐβλάστησας, εὐθηνούμενον καρποῖς, ἐναρέτων πράξεων ὁμοῦ, καὶ θαυμάτων ἀληθῶς, Πάτερ Εὐτύχιε.

Δόξα.

Νοῦν ἡγεμόνα ποιήσας τῆς τῶν παθῶν, τυραννίδος Ὅσιε, κατεκράτησας· διό, ἀπαθείας πτέρυξιν ἀρθείς, πρὸς αὐτὰ τὰ τοῦ Θεοῦ ἤχθης σκηνώματα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη Δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἄγνή, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς ἐδείχθης Δέσποινα.

Ῥδὴ γ'.

Ἦχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας αὐτούς, ἐν τῇ πέτρα, τῆς ὁμολογίας σου.

Τροπάρια.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄγιου γέγονας ναός, Πνεύματος θεοφόρε, σεαυτὸν ἐκκαθάρας, τῆς ἰλύος τῶν παθῶν, δι' ἐμμελείας πολλῆς, Ἱεράρχα, ἔνδοξε Εὐτύχιε.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Υἱὸς ἡμέρας μετοχῆ, φρυκτωρίας αὐλοῦ, ἀνεδείχθης καὶ φέγγει, ἰαμάτων ἀψευδῶν, τὴν ἀχλυώδη παθῶν, ἀπελαύνεις, λώβην παναοίδιμε.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μαστοὺς θηλάσας ἐκ παιδός, ἐγκρατείας εἰς μέτρον, προσευχαῖς ἀενάοις, ἡλικίας τοῦ Χριστοῦ, κατήντησας ἀληθῶς, Ἱεράρχα, ἔνδοξε Εὐτύχιε.

Δόξα.

Ἀνοίξας στόμα τὸ σεπτόν, εἴλκυσας Πάτερ πνεῦμα, καὶ ἐνέφραξας στόμα, ἀδικίαν εἰς αὐτό, τὸ ὕψος τῆς τοῦ Θεοῦ, μελετῆσαν, πάνσοφε σαρκώσεως.

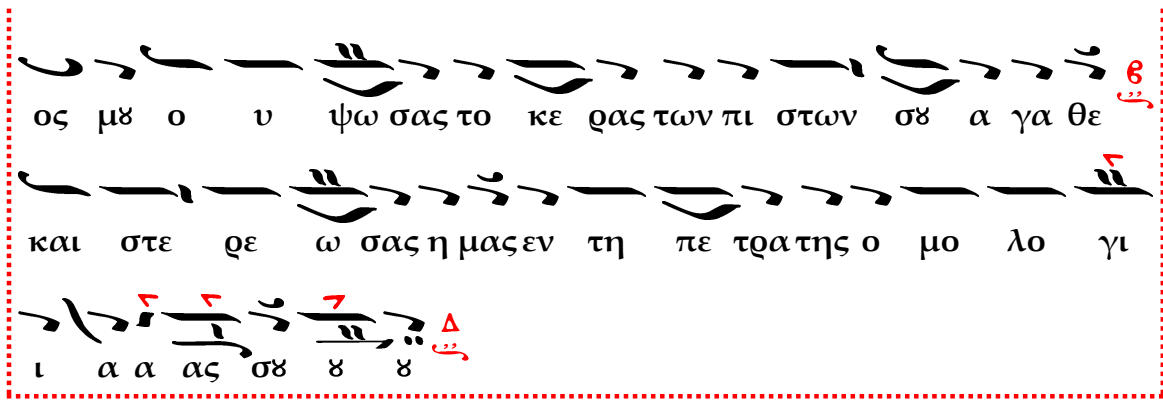
Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τοῦ θείου τόκου σου Ἄγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρί, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Ὁ Εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος. Ἦχος πλ. β' Δι. ς.

Ο υ κ ε σ τ ι ν α γ ι ο ς ω ς σ υ Κ υ ρ ι ε ο Θε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

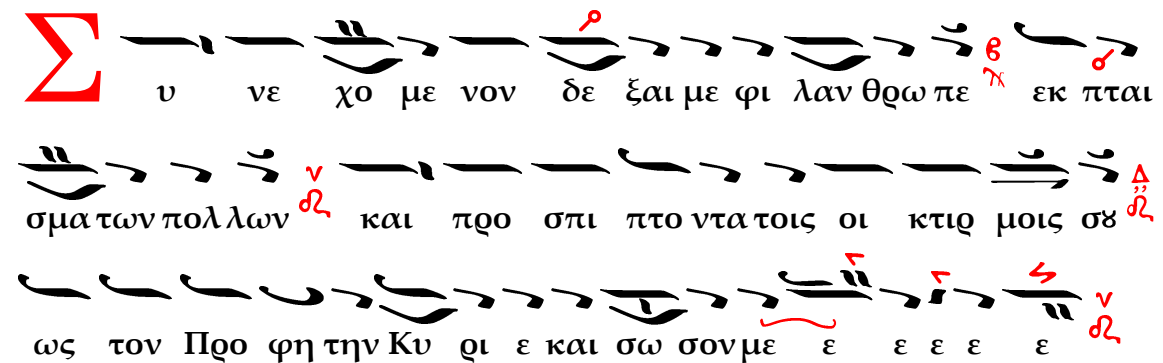
Θείαν δύναμιν, ἐνδεδυμένος, ἀπεγύμνωσας, ἰσχὺν τοῦ πλάνου, θαυματουργῶν θεοφόρε ἐξαίσια· ἀπελαθεὶς δὲ ἀδίκως τῆς ποιμένης σου, παλινδρομεῖς εἰς αὐτὴν δοξαζόμενος· Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως, οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος, ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας Πανάμωμε, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἦχος πλ. Νη ς

Συναπτή μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος νεκρώσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου,

ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, * ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Ὁ Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με καὶ εἰπὼν μοι· Ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες ὠδὴν τό, * Ἀλληλουΐα.

Συναξάριον.

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Εὐτυχίου, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. (†582)

Στίχ. Εὐτύχιον θανόντα τιμῶν τοῖς λόγοις,

Ἐμαυτὸν αὐτὸς εὐτυχέστατον κρίνω.

Ψυχῇ Εὐτυχίῳ πύλη πόλου οἴγεται ἔκτη.

Οὗτος ὁ ἐν Ἀγίοις Πατῆρ ἡμῶν καὶ μέγας Ἀρχιερεὺς Εὐτύχιος, κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Ἰουστινιανοῦ τοῦ μεγάλου, ἐκ τῆς Φρυγῶν χώρας ὀρμώμενος, ἐκ χωρίου Θείας Κώμης προσαγορευομένου. Τραφεὶς δὲ παρὰ Ἡσυχίῳ τῷ πρεσβυτέρῳ (τῷ ὄντι αὐτοῦ ἀντιπάπῳ, καὶ διὰ θεοφιλίαν θαύματα ἐκτελεῖν καταξιωθέντι), καὶ βαπτισθεὶς παρ' αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Αὐγουστοπόλεως, ἐν ἧ τὴν θείαν Λειτουργίαν ὁ πάππος ἐπετέλει, τῶν ἱερῶν σκευῶν ἐποιεῖτο τὴν φυλακὴν. Ἐπεὶ δὲ τὰ ἱερὰ ἐμελέτα λόγια, καὶ ἐπὶ βάθῃ γνώσεως προῆλθε, μετεκλήθη παρὰ τοῦ Ἀμασειᾶς τηρικαῦτα προέδρου, καὶ παρ' αὐτοῦ τὰς τρίχας κείρεται ἐν τῷ Ναῶ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Οὐρβικίου. Εἶτα Διάκονος καὶ Πρεσβύτερος χειροτονεῖται, καὶ τὸ ἐν Ἀμασειᾷ συστὰν Μοναστήριον παρὰ Μελετίου καὶ Σελεύκου τῶν Ἀρχιερέων καταλαμβάνει, καὶ ἐν αὐτῷ πρὸς τὸν μονήρη βίον ἀποδύεται· εἶτα καὶ Ἀρχιμανδρίτης καθίσταται.

Τῆς δὲ πέμπτης Συνόδου παρὰ Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως συγκροτουμένης, καὶ πανταχόθεν τῶν Ἀρχιερέων ἀθροισομένων, ἐπεὶ διὰ τινὰ συμβᾶσαν νόσον ὁ τῆς Ἀμασειᾶς Πρόεδρος τῆς ὁδοῦ κατατολμῆσαι ἀδύνατος ἦν, ὁ μακάριος Εὐτύχιος στέλλεται, τὸν αὐτοῦ τόπον ἀναπληρώσων. Γενόμενος δὲ ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ τῆς αὐτοῦ ἀρετῆς καὶ συνέσεως πείραν δούς, ἐν τε ταῖς ἀντιθέσεσι τῶν αἵρετικῶν καὶ ἀποκρίσεσι, καὶ λαμπρὸς φανεὶς ἐφ' οἷς τούτους διήλεγξε, καὶ γραφικῶς ἀναθεματίζεσθαι πιστωσάμενος, πάντας εἰς πόθον, καὶ αὐτὸν τὸν βασιλέα, διήγειρεν, ὡς καὶ Μηνᾶν τὸν ἀγιώτατον Πατριάρχην εἰπεῖν ἐκ θείας ἀποκαλύψεως, ὡς αὐτὸς εἶη ὁ τούτου διάδοχος· οὐ μετ' οὐ πολὺ πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος, μεταπέμπεται ὁ Βασιλεὺς ἐξ Ἀμασειᾶς τὸν Ὅσιον, καὶ φήφω τῶν Ἀρχιερέων καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος, ἀναδείκνυται Ἀρχιερεῖα ταύτης τῆς λαμπρᾶς μεγαλοπόλεως.

Ὁ δὲ τῶν ζιζανίων σπορεύς, τὴν εὐστάθειαν καὶ κατάστασιν τῆς Ἐκκλησίας μὴ φέρων ὁρᾶν, σαθοῖς δόγμασι ταύτην, ὡσπερ μηχαναῖς, παρασαλεύσει ἐπειράτο· ἐνθεν τοι καὶ τινὰς βλασφημεῖν διήγειρεν, ἀναπειθοντας, ὡς ἐν εὐσεβείας προσχήματι, ὅτι ἢ ἐκ τῆς Ἀγίας Παρθένου προσληφθεῖσα ἐν τῷ Χριστῷ σάρξ, πρὸ τοῦ πάθους ἄφθαρτος ἦν. Καὶ τοῦ Βασιλέως τῇ ἀσεβείᾳ τοῦ δόγματος ὑπαχθέντος, καθαιρεῖται τοῦ θρόνου, καὶ ἀπελαύνεται ὁ μέγας Εὐτύχιος, τὸ δυσσεβὲς τοῦ προβλήματος ἐξελέγχων. Γενόμενος δὲ ἐν

τῷ κατὰ τὴν Ἀμάσειαν Μοναστηρίῳ (ἐκεῖσε γὰρ ὑπερώριστο), ἀσκητικῆς ἀγωγῆς εἶχετο· καὶ πολλὰς θαυμάτων ἐνεργείας ἐπιδειξάμενος, αὐθις ἐπὶ τὸν οἰκεῖον θρόνον ἀνάγεται, δωδέκατον ἤδη χρόνον ἐν τῇ ὑπερορίᾳ τελέσας, τοῦ μὲν Ἰουστινιανοῦ ἐξ ἀνθρώπων γενομένου, Ἰουστίνου δὲ καὶ Τιβερίου ἐπὶ τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας ἀναχθέντων.

Λαμπρᾶς δὲ παρὰ τῶν ἐν τέλει τυχῶν τῆς δεξιώσεως, καὶ τὸν ἐπικείμενον ὄλεθρον, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἄρδην ἀναιροῦντα καὶ λυμαινόμενον, δι' εὐχῆς καταπαύσας, καὶ ἐπὶ χρόνοις τέσσαρσι καὶ ἕξ μηνί, μετὰ τὴν ἐκ τῆς ὑπερορίας ἀνάκλησιν, τὴν Ἐκκλησίαν κυβερνῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, καὶ πρότερον τῷ βασιλεῖ Τιβερίῳ περὶ τῆς ἀρχῆς προθεσπίσας βασιλείας, καὶ ὕστερον, πρὸς ἐπίσκεψιν αὐτοῦ γενομένῳ, περὶ τοῦ τέλους εἰπὼν· ὃ καὶ συνέβη μετὰ τὴν τοῦ Ἁγίου πρὸς Κύριον ἐκδημίαν· τέσσαρας γὰρ μῆνας ἐπιβίωσας, καὶ αὐτὸς ἀπανέστη τοῦ σώματος. Κατετέθη δὲ ὁ Ἅγιος Εὐτύχιος ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, μετὰ τὴν κρηπίδα τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς, ἔνθα Ἀνδρέου καὶ Τιμοθέου καὶ Λουκᾶ τὰ ἅγια κατὰκεινται Λεῖψανα. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὀσίας Πλατωνίδος, τῆς ἐν Νισίβει ἀσκησάσης. (~†300-308)

Στίχ. Πόλου πλάτη φέρουσι τὴν Πλατωνίδα,

Ταῖς ἀρεταῖς λάμψασαν εἰς τὰ γῆς πλάτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων δύο μαρτύρων, τῶν ἐν Ἀσκάλωνι ἄχρισ ὀσφύος χωσθέντων καὶ τελειωθέντων.

Στίχ. Ἀνηρότως σοι γῆ φύει καρπὸν, Λόγε·

Ὁ καρπὸς ἄνδρες, ἄχρισ ὀσφύος, δύο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ἑκατὸν εἴκοσι μαρτύρων τῶν ἐν Περσίδι. (~†344-347)

Στίχ. Ἄν ἐξαριθμῆς οὖς τὸ πῦρ Πέρσας φλέγει,

Εὗροις ἔχοντας τετράκις τὸ τρις δέκα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Βυζαντίου, ἀσκήσαντος ἐν τοῖς ὀρίοις τῆς Μεγίστης Λαύρας τοῦ Ἄθω. (†1310)

Στίχ. Τὸν Γρηγόριον νήψεως τὸν ἐργάτην,

Λόγοις γεραίρω· καὶ γὰρ οὕτως ἦν θέμις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου. (†1347)

Στίχ. Κανὼν ἀκριβῆς, Γρηγόριε, ὠράθης,

Θείας προσευχῆς, πάντας εἰς ἣν ὀτρύνεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ὀσιομάρτυρος Γενναδίου τοῦ Διονυσιάτου, ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσαντος καὶ τὴν κεφαλὴν τμηθέντος. (†1818)

Στίχ. Τμηθεὶς ὁ Γεννάδιος τὴν κάραν ξίφει,

Δήμοις ὀσίων, καὶ Ἀθλητῶν συνήφθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων πέντε νεομαρτύρων Μανουήλ, Θεοδώρου, Γεωργίου, Μιχαήλ καὶ ἐτέρου Γεωργίου, τῶν ἐκ Σαμοθράκης, καὶ ἐν Μάκρῃ τῆς Θράκης ἀθλησάντων. (†1835)

Στίχ. Πεντάριθμον σύνταγμα νέων Μαρτύρων.
Ἀθλήσαντες ἤσχυναν πλάνης τὸ κράτος.
Πεντὰς φωτίζει λαμπρῶν Νεομαρτύρων,
Τὴν Σαμοθράκην καὶ Μάκρην χριστοφώτως.

Σημ. Ἡ πανήγυρις αὐτῶν διὰ τὸ αἰδέσιμον τῆς ἐνεστώσης νηστείας μετετέθη
τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Θωμᾶ.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῆς κοιμήσεως τοῦ ἁγίου ἰσαποστόλου
Μεθοδίου τοῦ Θεσσαλονικέως, ἐπισκόπου Σιρμίου γενομένου καὶ
φωτιστοῦ τῶν Σλάβων. (†885)**

Στίχ. Ὁ Μεθόδιος μεθοδικῶς ἐλκύσας,
Λαοὺς εἰς Χριστόν, νῦν παρ' αὐτοῦ εἰλκύσθη.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῆς μαρτυρικῆς κοιμήσεως τῆς νέας
ὁμολογητρίας τοῦ Χριστοῦ Δανιηλίας τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ,
θαυματουργοῦ ἰατείας ψυχικῶν νοσημάτων καὶ ἐντερικῶν
ἐπιπλοκῶν. (†2004)**

Στίχ. Πατὴρ τὰς χερσὶ χειρισθεῖσα βαναύσως,
Δανιέλα ἐστέφθη παρὰ Πατὸς φῶτων.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

**Καταβασίαι δὲν φάλλονται, ἀλλ' εἰς τὸ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ὁ εἰρμός
τῆς ἡ' ᾠδῆς τοῦ β' τετραωδίου.**

ᾠδὴ ἡ' Ὁ Εἰρμός.

ᾠχος πλ' Νη ς

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο ι θε ορ ρη μο νες Παι δεσ εν τη κα μι
νω συν τω πυ ρι και την φλο ο γα κα τα πα τῶν τες
υ πε ψαλ λον ευ λο γει τε τα ε ερ γα Κυ
ρι ι σ τον Κυ ρι ο ο ο ο ον

* * *

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις
τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἦχος πλ' Νη ς

1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορως Θεον Λογον τεκουσαν την οτως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορως Θεον Λογον τεκουσαν την οτως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορως Θεον Λογον τεκουσαν την οτως Θεο

το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν.

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορας Θεον Λοογον τεκουσαν την οτως Θεο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

5 Καθειλε δυναστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορας Θεον Λοογον τεκουσαν την οτως Θεο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορας Θεον Λοογον τεκουσαν την οτως Θεο

το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

εἶτα ὁ εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ β' τετραωδίου

ᾠδὴ θ' Ὁ Εἰρμός.

ᾠχος πλὴν η ρ

M ε γα λυ νο με εν σε την Μη τε ε ρα τδ

φωτος και δο ξα ζο με εν σε Θε ο το ο κε Παρ

θε ε νε ως τε κδ σαν Χρι στον τον Σω τη ρα των ψυ

χω ων η η μων

καὶ τὸ Ἄξιον ἐστίν

ᾠχος πλὴν η ρ

A ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα ρι ζειν

σε την Θε ο το κον την α ει μα κα ρι στον

και πα να μω μη η τον και μη τε ρα τδ θ Θε δ η

μων την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

το κον σε ε με γα λυ νο με ε ε εν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

Εἶτα τὸ Φωταγωγικόν, τὸ κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον, δίς.

Ἦχος Δι-Ϡ

(μέλος Δοσιθέου Κατουνακιώτου)

Το φως σου το αἶδιον ἐξαποστειλον
 Κυριε και φωτισον τα ομματα τα κρυπτα
 της καρδιας μου πρεσβειαι των Αγιων σου και
 σωωσον με

Το φως σου το αἶδιον ἐξαποστειλον
 Κυριε και φωτισον τα ομματα τα κρυπτα
 της καρδιας μου πρεσβειαι της Θεοτοκου και
 σωωσον με

Καὶ τὸ Νεκρώσιμον Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς. Ἦχος Γα ρ

Ο και νεκρων και ζωων των εξουσια
 ζων ως θεος και δια των σωων αγιων πα
 σαν την γην φωταγωγων δημιουργων α
 παν των ανων ντασ σε σωζε

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ο γλυ κά σμος των Α γγε λων των θλι βο με
νων η χα ρα Χρι στι α νων η προ στα τισ Παρ
θε νε Μη τηρ Κυ ρι ο αν τι λα βη μη και
ρυ υ σαι των αι ω νι ων βα σα νων

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Δι-θ

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον
Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ
τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει ει τε α αυ
τον ε ε εν τοι οι οισ υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει
υ υ μνο ος τω ω ω Θε ε ε ε ω
Α ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι
α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α
μει εις α α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνο ος
τω ω ω Θε ε ε ε ω

τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου 4 ἰδιόμελα τοῦ ἤχου

Ἦχος Πα Ϟ

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· Δ αἰνεῖτε

αὐτὸν Δ Ϟ
κα τα το πληθοστης με γαλω συ νησαυ τϞ

Υ περ Χρι στϞ πα θο ον τες με χρι θα να τϞ

ω αθλο φο ροι Μαρ τυ ρες ψυ χας μεν ε χε τε εις

Ϟ ρα νϞ Ϟς εν χει ρι Θε Ϟ και κα τα κο σμον

ο ο λον δο ρυ φο ρει ται υ μων τα λει ψα να ι

ε ρεις και Βα σι λεις προ ο σκυ νϞ σι και λα οι παν τες

ε πα γαλ λο με νοι συ νη θως βο ω μεν υ πνος

τι ι μι ος ε να ντι ι ον Κυ ρι ι Ϟ ο θα να α

τος των Ο σι ι ων αυ τϞ

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· Δ αἰνεῖτε αὐτὸν Δ εν

ψαλ τη ρι ω και κι θα ρα

Τ ον Σταυ ρον τϞ Χρι στϞ Ϟ λα βον τες οι α α γι ι

οι Μαρ τυ ρες ο πλονα κα α τα γωνισ τον πα σαν τϞ Δι

ι α βο λη την ι σχυυν κα τηρησαν και λα βον τες

στε ε φος ρ ρα νι ον τει χος η μιν γε γο να σιν υ περ

η μων α ει πρε σβευ ον τες

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν

εν χορδαιαις και ορ γανω

των Α γι ων σ ρ ρ τα πλη θη δυ σω π ρ σι σε

Χρι στε ε λε η σον Σω τη η ρ τας ψυ χας η μων

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. πα σα πνο η αι νε σα α τω ω τον

Κυ ρι ον

Π α σα πο λι ις και χω ρα τι μα υ μων τα λει ψα

να ω α θλο φο ροι Μα ρ τυ ρες υ μεις γαρ νο μι ι μως

α θλη σαν τες στε φανον ρ ρα νι ο ον ε λα βε τε και

δι α τ ρ το ι ε ρε ων ε στε το καυ χη μα Βα

σι λε ων το νι ι κος Εκ κλη σι ω ων η ευ προ πει

α

Δόξα. Νεκρώσιμον.
Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος Πα ς

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

Ε κ γης πλα στου γη σας με εις γην πα λιν πο ρευ ε σθαι
τη πα ρα βα σει με κα τε κρινας ε στη σας η με ραν
ε τα σε ως εν η τα κρου πτα της ε κα στου πρα ξε
ως φα νε ρα πα ρισταται ε νω πι ον σθ το τε φει
σαι μη α να μαρ τη τε και των ε σφαλ με νων μη συγχω ρη
σιν δι δως της βα σι λει ας σθ μη χω ρι σης με

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Πα ς

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τας αι ω νας
των αι ω νων Α μην

Χ αι αι ρε Μα ρι α Θε ο το ο κε ο να ος
ο α α κα τα λυτος μαλλον δε ο α γι ος κα θως βο α
ο ο Προ φη της α α γι ος ο να ο ος σθ θαυ μα

στο ος εν δι και ο συ υ νη η η η π

* * *

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει χῦμα τὴν μικρὰν δοξολογίαν ὡς ἀκολουθῶς.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ, * Κύριε Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, * ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ μόνος Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ εἶπα, * Κύριε, ἐλέησόν με * ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, * ἐν τῷ φωτί σου ὀφόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, * συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, * φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· * τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, * σοὶ πρέπει ὕμνος, * σοὶ δόξα πρέπει, * τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, * νῦν καὶ ἀεὶ * καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Σὸν γὰρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν

δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰώνων.

Στιχηρὰ Νεκρώσιμα τοῦ Θεοφάνους,

ῶν, καὶ τῶν ἐν τοῖς ἄλλοις ἤχοις τοιούτων προσομοίων, ἡ
ἀκροστοιχὴς ἔστι :

Σούς, Χριστέ, δούλους γράφον ἐν ζώντων βίβλῳ.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν. Ἦχος Πα. ς

Ρ υ υ μην τϛ ϛ θα να τϛ και φθοραν σϛ τω ζω η
φο ρω θα να α τω κα θει λες Δε σπο τα πα σι δε
Ε πη γα σας ζω ην αι ω νι ι ον και νε κροις ε ξα
να στα σιν Σω τηρ ε δω ρη η σω ο θεν σϛ δε ο με θα
και νυν α να πα αυ σον πι στει ει τϛς προς σε με τα
στα α ντας και της α θα να τϛ σϛ δο ξης τϛ τϛς
κα τα ξι ω σον Φι λαν θρω πε

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω και προσε λα βϛ Κυ ρι ε

Ι ι να τϛ ϛς αν θρω πϛς κοι νω νϛς θει ας Βα σι
λει ας ερ γα α ση Σταυ ρον υ πε μει νας θα να τον
ε κϛ σι ον κα τα δε ξα με ε νος δι α τϛ το δε

ο μεθατης σης ευσπλαγχνι ι ας με το χος α να δει ξον
της Βα σι λει α ας οσ πι στει ει τς προς σε με τα
στα α ντας και τσ γλυ κυ τα τσ οσ καλ λς τσ τς
κα τα ξι ωσον Φι λαν θρωπε

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν
εις γε νε αν και γε νε

αν

ω ω σε το ο σον πλασμα β λη θεις της οι κο νο
μι ας το Ο ο ντως βα θυ μυ στη ρι ον χαιρων ε
ξε τε λε σας ως υ πε ρα γα α θος και τι μης ε ξη
γο ρα σασ τον συμ παν τα κο ο σμον αι μα τι τι μι ω οσ
δι ο δε ο με ε θα πι στει ει τς προς σε με τα στα α
ντας με τα των Α γι ων α παν των της α πο λυ
τρω σε ως α ξι ωσον

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν
εις γε νε αν και γε νε

αν

Δόξα.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν. Ἦχος Πα ς

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Τ ρο ο μω τω ω φρι κτω και φο βε ρω θρο νω σϺ Χρι

στε πα ρε στω ω τες οι απ αι ω νος νε κροι ψη

φον α να με νϺ σι την σην δι και αν Σω τηρ και την

θει αν εκ δε χον ται δι και ο κρι σι ι αν το τε φει

σαι Δε σπο τα Σω τερ των δϺ λω ων σϺ πι στει ει των

προς σε με τα στα α ντων και της α ι δι Ϻ τρου φης

σϺ και μα κα ρι ο τητος α ξι ω σον

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

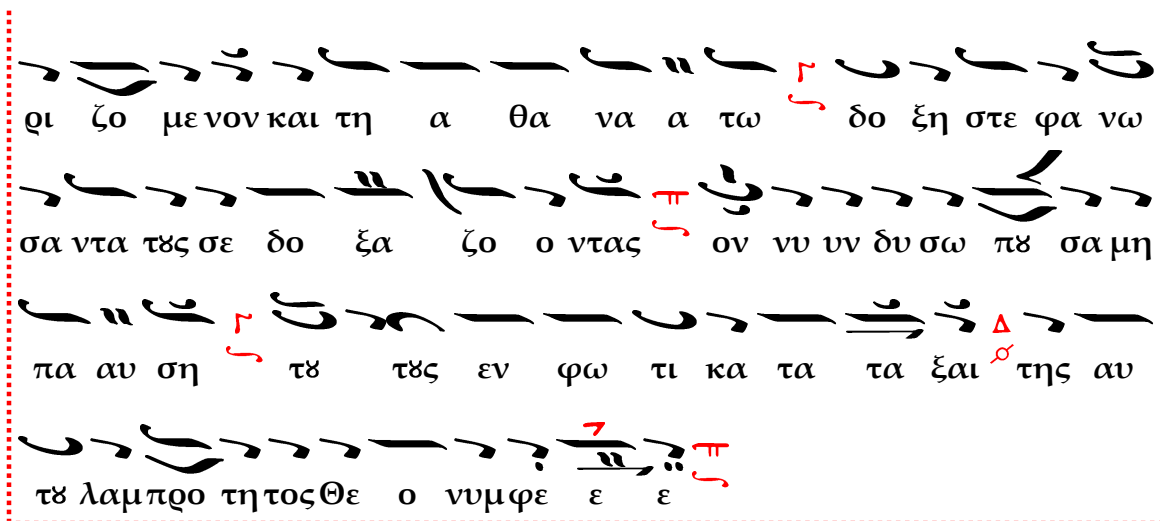
Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τϺ αι ω νας

των αι ω νων Α μην

Ε ευ ας τη ης προ μη τορος Α γνη συ την ο φει

λην συλλα βϺ Ϻ σα Θε ον α πη τη σας τον την α

φθα ρσι αν τε και την α να στα α σιν τοις πι στοις χα

Εἶτα ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεὺς·

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῖ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ψαλμ. 134' 2-3)

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια. Τὰ τοῦ Σαββάτου.

Ἦχος Δι-θ

Αποστολοι Μαρτυρες και Προφηηται
Ιεραρχαι Οσι οι και Δικαιοι
οικαλωσ τον
αγωνα τελεεσαντες
και την πιστιν τηρηη
σαντες
παρησιαν εχοντες προς τον
Σωτηηηη
ρα
υπερημων αυτον
ωσ αγαθον ικε
τευσαατε
σωθηναι δε ομεθα
τας ψυχααας
ημων

Δόξα. Νεκρώσιμον

Μνησθητι Κυριε
ωσ αγαθος των δευλων
σθ
και οσα εν βιωη
μαρτον συχωρησον
δεις γαρ
αναμαρτητος
ειμησυοδυ
νααμενος
και τοις μεταστασι
δεναιτην
ανα
παυσιν

Και νυν. Θεοτοκίον

Μητηραγια
ια
ητα
αφραστ
φω
τος
αγγελικοις
σευ
μνοιστι
μω
ωντες
ευ

σε βως μεγαλυνοομεεεν

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυριε Ελεεησον

Κυριε Ελεεεησον

Κυριε Ελεεεησον

Κυριε Ελεεεησον

Κυριε Ελεεεηησον

Κυριε Ελεεεεησον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυριε Ελεεεησον

Κυριε Ελεεεεηηησον

Κυριε Ελεεεηηηησον

Κυριε Ελεεεηηηησον

Νη ρ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πδ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (Ψα' 5)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ψα' 16)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς Ψβ' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψβ' 1)

Π ρε σβει ει αἰς των Α γι ων σα σω σον η μας Κυ ρι
ε

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ψβ' 1)

Π ρε σβει ει αἰς των Α γι ων σα σω σον η μας Κυ ρι
ε

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (Ψβ' 4)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σα σω σον η μας Κυ ρι

ε

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου
πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ψβ' 5)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σα σω σον η μας Κυ ρι

ε

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε νῶ Μα ρι ι ας α τρε πτως ε ναν θρω πη

σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι

α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι

και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 144 (94).

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ
 τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. (144'1)

ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
 Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
 ς ι α

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ
 ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. (144'2)

ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
 Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
 ς ι α

Στίχ. γ'. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν
 τὴν γῆν. (144'3)

ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
 Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη
 λθ ι α α α

Ψαλλομένου τοῦ δοξαστικοῦ τῶν μακαρισμῶν ἢ τοῦ γ' ἀντιφώνου γίνεται ἡ
 εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο εν Α γι ι οι οισ θαν μα στο ο ο ο
ος

ὁ β΄ χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Ἀπολυτίκια.

Ἦχος Δι-Θ

Α πο στο λοι Μαρ τυ ρες και Προ φη η ται Ι
ε ραρχαι Ο σι οι και Δι και οι οι κα λως τον
α γω να τε λε ε σαν τες και την πι στιν τη ρη η
σαν τες παρ ρη σι αν ε χοντες προς τον Σω τη η η η
ρα υ περ η μων αυ τον ως α γα θον ι κε
τευ σα α τε σω θη ναι δε ο με θα τας ψυ χα α ας
η μων

Νεκρώσιμον

Mνησθητι Κυριε ως αγαθων δούλων
 σου και οσα εν βιωη μαρτον συγχωρησον
 δεις γαρ αναμαρτητος ειμη σου οδυ
 να αμενος και τοις μεταστασι δυναιτην ανα
 παυσιν

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκια.

Δόξα. Νεκρώσιμον

Ἦχος πλ' α' Γα ρ

Mετα των Αγιων ανα παυσον Χριστε ο
 Θεος τας ψυχας των δούλων σου ενθα δεκ
 στι πονος δλυπη δε στενεγμος αλλα ζωη η α
 τελευτητος

Καὶ νῦν. Μαρτυρικόν.

Ἦχος πλ' α' Γα ρ

Ως απαρχας της φυσεως τω φυτρω γωτη ης
 κτισε εως η Οικουμενη προσφερει σοι

Κυ ρι ε τς Θε ο φο ρς Μα ρ τυ υ ρας ταις αυ
 των ι κε σι αις εν ει ρη νη βα θει α την Εκ
 κλη σι ι αν σθ δι α της Θε ο το κς συν τη
 ρη σον πο λυ ε λε ε ε ε ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
 α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
 σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα
 τι

Κ αι νυν και αι και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-θ.

Α α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι

ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος

ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι

ω νων α α μην

A γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η

σον η η μα ας

Δύναμις του βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α να το

ο ο ο ο ο ο ος

Στίχ. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἄνομιαὶ καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Μέλος Σίμωνος Καρᾶ

Ἦχος Πάσα

Ε ^{Πα} ευ φρα α αν θη η τε ^Π ε πι Κυ ρι ι ι
^{Δι} ον και α γαλ λι α α ^{Κε} σθε δι ι ι και αι αι
^{Πα} αι οι και καν χα α α σθε ε πα α αν τες ^Δ οι
ε ευ θει ει εις τη η καρ δι ι ι ι α

Στίχ. α' ^Χ Μα κα ρι οι ων α φε θη σαν αι α νο
μι αι ^Δ και ων α πε κα ^Χ λυ φθη σαν αι α α
μαρ τι ι ι ι αι

Ε ^{Πα} ευ φρα α αν θη η τε ^Π ε πι Κυ ρι ι ι
^{Δι} ον και α γαλ λι α α ^{Κε} σθε δι ι ι και αι αι
^{Πα} αι οι και καν χα α α σθε ε πα α αν τες ^Δ οι
ε ευ θει ει εις τη η καρ δι ι ι ι α

Στίχ. β' ^Χ Μα κα ρι ος α νηρ ω ς μη λο γι
ση ται Κυ ρι ος α μαρ τι ι αν ς δε Ε στιν εν

τω στο μα τι αυ τϛ ϛ ϛ δο ο ο ο λος

Ε

 ευ φρα α αν θη η τε ε πι Κυ ρι ι ι

ον και α γαλ λι α α σθε δι ι ι και αι αι

αι οι και και χα α α σθε ε πα α αν τες οι

ε ευ θει ει εις τη η καρ δι ι ι ι α α α

α α α

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ἀναμιμνήσκεσθε τὰς πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες, πολλὴν ἄθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων. Τοῦτο μὲν, ὄνειδισμοῖς τε καὶ θλίψεσι θεατριζόμενοι· τοῦτο δέ, κοινωνοὶ τῶν οὕτως ἀναστρεφόμενων γενηθέντες· καὶ γὰρ τοῖς δεσμοῖς μου συνεπαθήσατε, καὶ τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν ἐν ἑαυτοῖς κρείττονα ὑπαρξιν ἐν Οὐρανοῖς, καὶ μένουσαν. Μὴ ἀποβάλητε οὖν τὴν παρρησίαν ὑμῶν, ἣτις ἔχει μισθαποδοσίαν μεγάλην. Ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε χρεῖαν, ἵνα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ποιήσαντες, κομίσητε τὴν ἐπαγγελίαν. Ἔτι γὰρ μικρὸν ὅσον ὅσον, ὁ ἐρχόμενος ἤξει, καὶ οὐ χρονιεῖ. Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.

[Καὶ Νεκρώσιμος.]

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος πλ. β'. (Ψαλμὸς ξδ'-ρα').

λλη λϛ ἰ ἰ α A λλη η λϛ ϛ ϛ ϛ

ἰ ἰ ἰ ἰ α A α α γα α α λλη η λϛ ϛ ϛ

ⲛ ⲓ ⲓ ⲁ ⲁ

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε· ⲁ ⲛ ⲧⲁ

ⲟⲩⲥ ⲛⲱ ⲟⲩⲥⲓⲛ ⲉⲛ ⲧⲁⲓ ⲁⲓ ⲁⲓ ⲁⲓ ⲟⲩⲥ

A ⲗⲗⲏ ⲗⲟ ⲓ ⲓ ⲁ ⲁ ⲁ ⲗⲗⲏ ⲧⲁ ⲗⲟ ⲟ ⲟ ⲟ

ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ ⲁ ⲁ ⲗⲗⲏ ⲗⲟ ⲟ ⲟ

ⲛ ⲓ ⲓ ⲁ ⲁ

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν ⲁ ⲓ ⲛ ⲧⲁ ⲁⲛ ⲧⲁ ⲗⲁ ⲗⲁ

ⲉ ⲛⲉ ⲉ ⲉ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁⲛ

A ⲗⲗⲏ ⲗⲟ ⲓ ⲓ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲗⲗⲏ

ⲗⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ ⲁ ⲁ ⲗⲗⲏ ⲗⲁ ⲗⲁ ⲗⲁ

ⲗⲗⲏ ⲧⲁ ⲗⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ

ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τῆς ἡμέρας (Σαββάτου Γ' Νηστειῶν).

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον (β' 14-17).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδε Λευῖν τὸν τοῦ Ἀλφαίου, καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακεῖσθαι αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ἦσαν γὰρ πολλοί, καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἰδόντες αὐτὸν ἐσθίοντα μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ

ἀμαρτωλῶν ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· τί ὅτι μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν ἐσθίει καὶ πίνει; καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες· οὐκ ἤλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἀμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

[καὶ Νεκρώσιμον.]

Ἦχος ἰζ' Δι' σ

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι' θ

ι οι οι οι τα α α α Χε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρθ ς ς ς Χε ρθ ς βι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ
 υ υ σπι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω
 ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
 ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι

ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α ια α α

α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

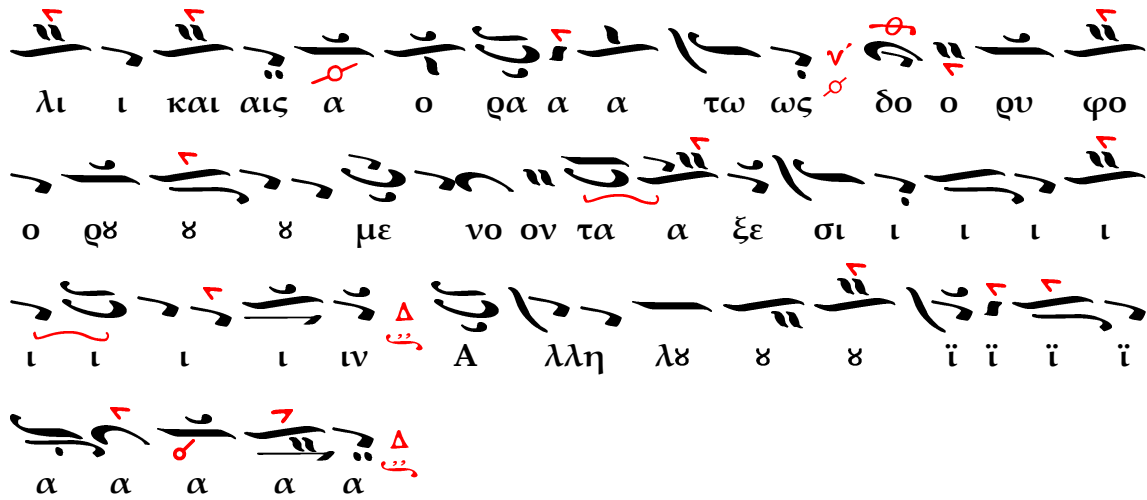
Ω ς τον βασι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

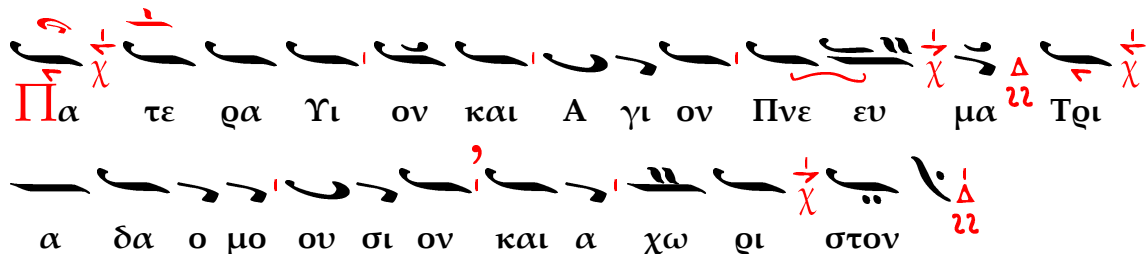
Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ** αι αις α αγ γε

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰζ̣ Δι̣

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἕν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ελεονειρηνηςθυσιαναινεσε

ως

ΚαιμετατουΠνευματοοσου

ΕχομενπροστονΚυριον

Αξιονκαιδιιιικαιον

ΑγιοςΑγιοςΑγιοςΚυριοςΣαβ

βαωθπληρηςοουρανοςκαιηγητηςδοξης

σουωσαναεντοιςυψιιστοιςευλογη

μενοςοερχομενοςενονοματιΚυ

ριουουουωσαναεντοιςυψιιι

ιιιιστοις

Αμηηην

Αμηηηην

ΣευμνουουμενΣεευλογουουμεεε

ενΣοιευχαριστουμενΚυριεκαιδεομε

θαασουουουουοθεοοοοοοο

ο ο ος η μω ω ω ων

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

Δι
Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο

το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν δο ο

ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των

Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε

ε ε κου ου ου ου ου σαν την ον τω ω ως

Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο

με ε ε ε εν

Τῷ Σαββάτῳ. Πέτρου Λαμπαδαρίου Ἦχος Ἀΐ Πα ρ

M α κα α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α ρι ι ι ι ι ι ι ι ι μα κα
 α α ρι ι οι οι οι οι οι οι ι οι οι οι οι οι οι οι
 οι οι οι ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ιου ου ου ου ου ου ου ου ους ε ξε ε
 λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ξε λε ε ε
 ξω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω και αι
 αι αι προ ο σε ε λα α α α α α α α α βου ου
 ου ου ου ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ε ε ε
 κυ υ υ υ ρι ι ι ε ε ε ε και το μνη
 μο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ου υ υ ι υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ νο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ον α τομνη μο ο ου υ υ νο ο ο ο ο ον αυ τω

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϑ ϑ ϑ ϑν
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σϑ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σϑ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σϑ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σϑ
 Α λλη λϑ ι α Α λλη λϑ ι α Α λλη
 λϑ ι α α α α

Ἐὰν ὑπάρχουν κόλλυβα ὑπὲρ κεκοιμημένων, μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ νεκρώσιμα τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» κ.λπ. καὶ μνημονεύονται παρὰ τοῦ ἱερέως τὰ ὀνόματα ὑπὲρ ὧν τὰ κόλλυβα:

ΕΥΛΟΓΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΟΛΛΥΒΩΝ

Ἦχος λ-ζου Βου ς

Με τα πνευ μα α των δι και αι ων τε τε λει
 ω με ε νων την ψυ χην τϑ δϑ λϑ σϑ Σω ω τε ρ α να

παυσον ψυ λατ των αυ την εις την μα κα ρι αν ζω

ην την παρα σοι φι λανθρωπε

Εις την κα τα παυ σιν σε Κυ ρι ε ο που

πα αντες οι α γι οι σε α να παυ ο νται α να πα

αυ σον και την ψυ χην τε δε λυ σε ο τι μο νος υ

παρχεις α θα νατος

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Συ ει ο Θε ος ημων ο κα τα βας εις α

α δην και τας ο δυ νας λυ υ σας των πε πε δη

με ε νων αυ τος και την ψυ χην τε δε λυ σε Σω ω

τερ α να παυσον

Και νυν και α ει και εις τες αι ω νας των

αι ω νων α μην

Ημο νη α γνη και α χρα ντος Πα ρ θε ε νος η

Θε ον α σπο ρως κυ η σα α σα πρε σβευ ε τε σω

θη ναι την ψυ χην τε δε λυ σε σε σε σε σε

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότη Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποικοιμημένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἑξῆς·

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ κεκοιμημένου δούλου τοῦ Θεοῦ [.....] καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτοῦ ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτοῦ ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν·

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταργήσας καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου [.....], ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτοῦ πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις, ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.

Ὁ ἱερεὺς· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου [.....], Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς· Αἰωνία σου ἡ μνήμη, ἀξιωμακάριστε καὶ ἀείμνηστε ἀδελφέ ἡμῶν. (γ')

Ὁ χορός:

Ἦχος ἰβ' Γα ϕ

A ^{Γα} ι ω ν ι α ^{Πα} η μ ν η η η μ η ^{π ρ} αι ω ν ι
 α η μ ν η η η μ η ^{Γα} αι ω ν ι α **Aυ** **τς** η μ ν η
 μη ^ρ ^{ζζ}
 τρίς με τέλος: ^{Γα} αι ω ν ι α **Aυ** **τς** η μ ν η ^χ μ η η η
 η ^ρ ^{ζζ}

Εἶτα:

Ἦχος ς' Δι θ

E ^χ ι η τ ο ο ν ο μ α Κυ ρ ι ς ε υ λ ο γ η με
 ν ο ν ^Δ α πο τς ν υ ν και ε ω ς τς αι ω ω ν ο ς ^θ (δὶς)
T ο ο ν ο μ α Κυ ρ ι ς ε ι η ε υ λ ο γ η
 με ε ε ε ε ν ο ο ο ο ν ^ζ α πο τς ν υ ν και ε ω ς
 τς αι ω ω ν ο ο ς ^χ ^Δ

Ἀπόλυσις: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...
 Δι' εὐχῶν... Ἀμήν.
